

Index Rerum omnium,

Servus, in quo alius usufructum habebat, si manumitteretur, non perveniebat ad libertatem olim, nisi usufructu extincto: hodie secus. p. 178. n. 67
 Ut Servus tortus, victusve civis Romanus fieri non posset, de ejus crimine constare debebat. p. 179. & seq. n. 73
 Servus tortus aut victus propter crimen, non poterat esse civis Romanus, etiam quomodolibet manumitteretur. ibid.
 Servus minor 30. annis testamento manumissus, non fiebat civis Romanus, sed Latinus, nisi iusta manumissionis causa probaretur. p. 181. n. 83
 Servi tenentur propriam jactare vitam, ut dominum tueantur, alias capite plectuntur, nec excusantur, si segniter juvent. p. 214. & seq. n. 1. Nec sat est vocibus auxilium exhibere, si manibus possint & armis. ibid. n. 2
 Servus Maurum habens, ex lege regia vendere cogitur, ut Christianus redimatur, qui apud hostes est. ibid.
 Sexus.
 Sexus post lineam, & gradum perpenditur ad praerogationem in successione primogeniorum. p. 58. n. 60
 Si.
 Si vinco vincentem te, a fortiori vincam te. p. 151. n. 24. Declaratur. p. 151. n. 37
 Singula.
 Singula quae non profunt multa collecta juvant. p. 357. n. 61
 Societas.
 Societas an sic contrahi possit, ut socius nullum periculum sustinens, lucrum percipiat, qui dispartent. p. 18. n. 14
 Societas ita coiri potest, ut uno pecuniam, altero industriam conferente, utrique lucrum, & damnum pro aequis portionibus commune sit. ibid. n. 15
 In hac Societate unusquisque sustinet periculum ejus, quod confert. ibid. n. 16
 De ejusdem societatis iustitia qui differant. p. 18. n. 17
 Utrum sit capitale, finita societate, aequaliter dividendum. p. 18. & seq. n. 17. 19. & 20
 In ea Societate pacisci non licet, ut lucrum commune sit, ac damnum ad unum duntaxat pertineat. p. 19. n. 22
 Societas secundum regionis consuetudinem contracta praesumitur. ibid. n. 20
 Ubi vere convenit de societate, non oberit quod socius conferens pecuniam, asserat se illam mutuo dare alteri socio negotiaturo ibid. n. 21
 Socio conferenti pecuniam non licet pacisci, quod pars capitalis omnino salva sit. ejus periculum socio subeunte. ibid. n. 23
 In Sociis quomodo aequalitas eranda. ibid. n. 24
 Pactum, quod unus ex sociis de lucro participet, & non de damno, quando subsistat. ibid.
 Inter Socios fraternitas contrahitur, unde socius non convenitur ultra quam facere possit. ibid. n. 25
 Sociis inaequaliter conferentibus, an convenire liceat, quod lucrum aequaliter distribuatur? ibid. n. 26
 In Societate qui plus confert, plus lucrum capere debet, & qui minus, minus. ibid. n. 27
 Quoties Socii omnes ad negationem operantur,

non attenditur quoad divisionem, quis majorem industriam & diligentiam adhibuerit. p. 20. n. 28
 Quid si filii unius socii negotiationi incumbant, remissive. ibid.
 In Societate quaecunque pacta sustinentur, nisi de iniquitate conlitterit. p. 20. n. 29
 Sociis licet se invicem decipere in foro externo. ibid.
 In Societate bonorum omnium expressa, qualiter divisio fieri debet. ibid. n. 30
 Non attenditur quoad divisionem quis ex sociis plus consumplerit, vel acquirerit. ibid. n. 31
 Filia Socii bonorum omnium an sit notanda ex bonis communibus? ibid. n. 32
 In Societate, ubi unus pecuniam, & alter industriam contribuit, quid operetur conventio, ut aliquis de damno non participet, ibid. n. 33. & seq.
 Ad Societatis utilitatem solet plus praestare industria, quam pecunia. ibid. n. 33
 Utrum liceat ita coiri societatem, ut qui pecuniam exhibet, eam in omni eventu indemnem recuperet, ac subinde annuum quantum pro lucro percipiat? p. 21. n. 36. cum seqq.
 Societatem pacta iniqua non vitiant, sed contractus ad aequalitatem reducitur, nisi interveniat usurarum labe. p. 20. n. 34
 Societatis iniquitas per pacta arbitrio boni viri tollitur, quanvis laesus profiteatur, se socio donare id, in quo laeditur. p. 21. n. 40
 Societatis definitio. p. 146. n. 1
 Societas dividitur in universalem bonorum omnium, & particularem alicujus negotiationis. ibid. n. 2
 In Societate universali omnia, quae conferuntur tempore contractus absque traditione, ipso jure communicantur inter socios. ibid.
 In particulari idem contingit, sed capitale non confunditur, nec ut commune, ut in universali, nisi ita convenerit. ibid.
 In Societate omnium bonorum quomodo communicentur quae post contractum socii acquirunt. ibid. n. 3. Quid de jure regio. p. 147. n. 4
 Societas bonorum omnium absolute contracta, etiam futura comprehendit. p. 146. n. 3
 Si mentio fiat praesentium, futura censentur exclusa. ibid.
 Si Societas omnium bonorum ex statuto inter virum, & uxorem tacite contrahatur, quicquid quicque habet, ipso jure absque traditione commune fit. p. 147. n. 5
 Societas bonorum nulla per matrimonium contrahitur jure Pontificio, ac Caesareo. ibid. n. 6
 Societate inita inter conjuges ex statuto, aut consuetudine, si maritus proprio nomine quicquam comparaverit, juxta juris communis principia non communicatur uxori quoad dominium, & possessionem, nisi traditio intercedat. ibid. n. 7
 Ex Societate lucrum, ac quaestus, quae apud nos inter conjuges ex lege regia contingit, bona superlucrata absque traditione communicantur. ibid. n. 8
 In Hispania per matrimonium lucrum, & quaestus contrahitur societas, non bonorum omnium: non tamen omnia lucra communicantur. ibid. n. 10
 In Societate capitale, ac lucrum ejusdem sunt naturae, eodemque jure censentur. p. 149. n. 26
 Socie-

& Verborum.

Societas bonorum conjugalium, & conventionalium eidem regulis subjiciuntur. p. 150. n. 31
 Societatis conjugalium, quae in Hispania contrahitur, bona non sunt obnoxia creditoribus, quos maritus ante matrimonium habebat, sed ex portione debitoris solvendum est a alienum. ibid. n. 31
 Societatis commoda conjugalium, sive conventionalium, ex causa lucrativa non veniunt. p. 151. n. 39
 Sol.
 Sol ex qua materia constat. p. 360. n. 21
 Spurius.
 Spurii rescripto legitimitati non eximuntur a tributis plebejorum, quanvis patrem generosum haberint. p. 259. n. 132
 Stabularius.
 Stabularius advenas excipere cogitur. p. 116. n. 6
 Statutum.
 Statutum an valeat, quod viduis annua solvatur quantitas quandiu non perfolvitur illis dos? p. 10. n. 71. Quid in Hispania receptum. ibid. n. 73
 Statutum subsistet, ut marito donec dos solvatur, annua praestetur quantitas. p. 11. n. 76. & seqq.
 Stipulatio.
 Stipulatio de solvendo centum, nisi hippocentaurus praestetur intra annum, valet, & nummi statim peti possunt. p. 195. n. 1
 Subdelegatus.
 Subdelegatus non valeat de causa commissa cognoscere, si re integra delegans, aut subdelegans decedat. p. 125. n. 20
 Subrogatum.
 Subrogatum sapit naturam ejus, cujus loco subrogatur. p. 98. n. 30
 Substitutio.
 Substitutio pupillaris non tenet, si patris testamentum sit nullum. p. 37. n. 77
 Succedere, & Successio.
 Quoad Successionem de Regno ad majoratum sumitur argumentum. p. 55. n. 34
 A Successione cum quis excluditur propter alium, cum quo concurrere non valet, removetur a tota haereditate etiam respectu caeterorum, cum quibus succedere non prohibebatur. p. 345. n. 25
 De Successionibus anomalis. p. 349. n. 46
 Successio omnis, tam de jure civili, quam successio Praetoria, aut est ex testamento, aut ab intestato. ibid. & seq.
 Successionem contra testamentum contineri sub clausula, Ex testamento & ab intestato, probabatur. ibid. & seq. n. 46. & 47
 A Successione ex testamento & ab intestato remotus, agere adversus testamentum non poterit. ibid. n. 49
 Successio contra testamentum quadam ratione dici possit ex testamento, ibid. n. 50. & seq. & p. 351. n. 64
 Successio ex testamento qualiter a successione ab intestato distinguatur. p. 349. n. 52
 De Successione filii adoptivi, remissive. p. 350. n. 53
 De Successione fratrum inter se. ibid. n. 54
 Successionis ab intestato duplex est caput. ibid. n. 55
 Successio contra testamentum comprehenditur sub clausula, Ex testamento & ab intestato, in legitimationis rescripto, ex verborum significato. D. de Faria Nova Addit. ad Covar. Tom. II.

ibid. & seq. n. 56. & 61
 Succedendi jus testamento si concedatur, non censetur concessa actio contra testamentum. ibid. n. 58
 Quid si tribuatur jus succedendi ab intestato. ibid. n. 59
 Ad Succedendum ex testamento dispensatus venire nequit contra ultimam voluntatem, idemque est de dispensatione ad successionem ab intestato. ibid. & seq. n. 60
 Ad Succedendum ab intestato dispensatus non admittitur ex testamento, si alias esset ab utraque successione remotus. ibid. n. 66
 Suffragium.
 Suffragia quomodo in Comitibus Romanorum ferrentur. p. 171. n. 21. Qualiter per classes. p. 183. n. 98
 Suffragii jus non competebat ratione habitationis in urbe. p. 187. n. 122
 Suffragium duplex nemo in tribubus Romanis habere poterat. p. 190. n. 141. Nec describatur aliquis duabus in tribubus. p. 193. n. 156
 Suffragii jus personale fuit quod cum persona extinguebatur. p. 194. n. 160
 Suspensus.
 Suspensus an distributiones quotidianas lucrari possit. p. 111. n. 59
 Suus.
 Suus haeres recte sub conditione potestativa instituitur, & sub casuali, si foret in defectum ex haereditate. p. 220. n. 5
 In Suis haeredibus haereditas non est. ibid.
 Synaxis.
 Synaxis quid sit. p. 355. n. 16
 Syria.
 Syria duplex, superior, & inferior. p. 213. n. 4
 T
 Tabellio.
 Tabelliones in Hispania puniuntur, si instrumenta conficiant venditionis censuum minori pretio, quam lege regia praecipitur. p. 92. n. 7
 Tabellio compelli potest, ut manus suam soluta mercede, exerceat. p. 116. n. 5
 Tau.
 Tau litera apud antiquos fuit supplicii & damnationis nota. p. 206. n. 21
 Temperantia.
 De Temperantia. p. 324. n. 1. Circa quam materiam versetur haec virtus. ibid. n. 2
 De Temperantiae partibus, quae subjectivae dicuntur. ibid. n. 3. De ejus effectibus. ibid. n. 4
 De Temperantia Gentilium. p. 325. n. 5
 Temperantia a Christianis mirum in modum observata. ibid. n. 6
 Temperantiae officia, & quae circa eam considerari debeant. p. 326. n. 14
 Temperantia quoad moderamen cibi & potus in indivisibili non consistit. ibid. n. 15
 Tempus.
 De Temporibus praescriptis ad sacros Ordines conferendos. p. 332. n. 60
 Tempus, quo fit, in principio cujusque operis exprimere oportet. p. 304. n. 2
 Tempus dupliciter adjicitur dispositioni, vel taxative pro termino peremptorio, vel tantum ut celerius actus expediatur, ex quo diversus oritur effectus. p. 132. n. 22. & seq.
 Tenuta.
 De Tenutae remedio possessorio, quod ad majorem
 E e e 2 ratus

Index Rerum omnium,

ratus spectat remissivè: & an competat ei qui à cepta cecidit possessione? p. 57. n. 53. & seq.

De Tenuta non cognoscitur in supremo Indiarum Consilio. *Tertullianus.* p. 296. n. 71. & seqq.

Tertullianus. *Tessera.* p. 184. n. 104

Tessera quid significet. p. 184. n. 104

Inter Tesseram & tribum discrimen. *ibid.* n. 106

Tessera frumentaria gratis civibus Romanis præstatur. p. 185. n. 107

Tessera legatum differt à legato tribus. *ibid.* n. 108

Testamentum, & Testari.

Testamentum jure factum incapax testatori superveniens irritum reddit. p. 38. n. 85

Testamenti factionem passivam habere aliud est, & aliud capere ex testamento posse. p. 181. n. 88

Testandi facultas à quo jure procedat. p. 61. n. 20

Testis.

Testes omni exceptione majores ubi lex desiderat, ea qualitas probari debet. p. 32. n. 35

Textus.

Textus Ulpiani in fragmentis de deditiis, exponitur. p. 178. & seq. n. 65. & 70

Textus in S. *At si quis, Inst. de inutilib. stipulat.* declaratur. p. 195. n. 1

Textus in cap. *Julianus, II. q. 3.* unde sumptus p. 227. n. 1

Thebens.

Thebæa legio unde profecta. p. 235. n. 44

Theophilus Alexandrinus.

Theophili Alexandri vita & scripta. p. 276. n. 24

Theseus.

Theseus Rex Atheniensium Republicam reformavit. p. 172. n. 26. & seq.

D. Thomas.

D. Thomæ locus quidam intelligitur. p. 323. n. 79

Tobias.

Tobia historia quando contigerit. p. 250. n. 58

Toga.

Toga indumentum fuit proprium Civum Romanorum. p. 180. n. 78

Togæ usu concessio, civitas data censebatur. *ibid.*

Toletum.

Toletanus Archiepiscopus in Hispanis Primatum obtinet. p. 264. n. 170

Torquere.

Torqueri fœmina prægnans non potest, nec torturaturà terri. p. 201. n. 14. & seq.

Torqueri puerpera intra quot dies à partu possit. *ibid.* n. 16

Torqueri nutrix an possit. *ibid.* n. 17

Torquenda non est monstris fluentibus fœmina. p. 203. n. 26

Traditio.

Traditionibus Ecclesiæ fidem non adhibens pro hæretico habetur. p. 245. n. 17

Tribus.

De Tribunorum Romanorum origine ac dignitate, & specialiter de Tribuno Celerum. p. 360. n. 1

De Tribunis ordinariis qui singulis legionibus præficiantur. *ibid.* n. 2

De Tribubus militum cum potestate Consulari. p. 361. n. 5

De Tribunorum officio & muneribus. *ibid.* n. 6

Tribus.

Tribuum Romanorum numerum auxit Servius Tullius. *ibid.* n. 4

Tribus tres Romulus instituit. *ibid.* n. 5

Tribus singulæ in decem curias distributæ sunt. *ibid.* n. 6

Tribus unde ita dictæ. p. 162. n. 9

Inter Tribus & curias assignatur differentia. *ibid.* n. 10

Tribus nomen ad quæ referatur. *ibid.* n. 12

Tribus à quibus fuerint institutæ. *ibid.* n. 13

Tribus aliæ rusticæ, aliæ urbanæ, & quæ præstantiores. *ibid.* n. 13

Tribus quo tempore inventæ. p. 363. n. 14

Tribus una & eadem sæpe plura partitur nomina, & unde illa desumantur. p. 167. n. 19

Tribus Romanæ quot à Servio Tullio additæ. *ibid.* n. 20

Tribus Prærogativa quæ diceretur. p. 171. n. 21

Inter Tribum Prærogativam & Principem assignatur differentia. *ibid.* n. 22

De Tribu Mentina. *ibid.* n. 24

Tribuum Atheniensium nomina. p. 172. n. 30. & seqq.

In Tribubus Atheniensibus qua forma cives describerentur. p. 173. n. 34

De Tribubus Hebræorum. *ibid.* n. 35

Tribuum Hebræarum nomina unde desumpta. p. 174. n. 36

In Tribubus Hebræicis omnes contribules à suo capite descendebant. *ibid.* n. 37

Tribuum Hebræicarum nomina permanserunt. *ibid.* n. 38

Inter Tribus & classes Romanas discrimen affertur. p. 183. n. 96

Tribus nomen quid significet. p. 184. n. 102. Quomodo usurpetur in l. *Patronus 34. ff. de legat. 3.* *ibid.*

Tribus legatum consistit in tempore, legatum verò tessera in quantitate. p. 185. n. 108

Tribus legatum si relinqueretur habenti tribum, an consisteret quoad æstimationem. p. 190. n. 142.

Quid si vivo testatore legatarius eam acquisivisset. *ibid.* n. 143

Tribus legata, eadem, non æstimatio, principaliter debetur. p. 194. n. 161

In Tribubus Romanis omnes describi moris erat, qui cives nascebantur. *ibid.* n. 162

Tutor.

Tutores jure civili pecuniam otiosam fœnori dare tenebantur. p. 17. n. 1. Limitatur. *ibid.* n. 7

Quando ea obligatio fœnerandi ad hæredem transeat tutoris. *ibid.* n. 2

Tutor à quo tempore usuras pupillares pendere cogebatur. *ibid.* n. 3

Tutor usuras solvebat etiam post finitam tutelam, donec pecuniam pupillarem retinebat. *ibid.* n. 4.

Limitatur. *ibid.* n. 5

Tutor pecuniam pupilli in proprios usus convertens, quas usuras præstare compellebatur. *ibid.* n. 6.

Tutor non expendens utiliter pecuniam pupillarem, hodie quatenus teneatur. p. 18. n. 9

Ut Tutor damnetur, quid ex parte pupilli probandum.

Utrum teneatur solvere interesse pro pecunia, quam ex negligentia à debitoribus pupilli non exegit? *ibid.*

Tutores in Hispania ad quid damnentur, si pecuniam pupillarem utiliter non impulerint. *ibid.* n. 11

Si

& Verborum.

Si Tutori testamentario liberatio sit relicta ab eo, quod tutelæ judicio solvere deberet, non tenetur ad usuras, vel interesse pro pecunia, quam utiliter non collocavit, nisi in proprios usus vertat. *ibid.* n. 13

V

Vagabundus.

Vagabundi tenentur observare omnia festa & jejunia loci, in quo existunt. p. 331. n. 50

Varro.

Varronis locus emendatur. p. 217. n. 17

Vendere, & Venditor.

Venditor rei fructifera, qui illam pretio non percepto tradidit, agit ad usuras ex lege *Curabit, C. de action. empt.* non ad interesse lucri cessantis, aut damni emergentis. p. 40. n. 3. & seqq. Quid hodie juxta jus Canonicum. p. 41. n. 16

Venditor potest pacisci de annua quantitate solvenda, donec pretium numeretur, sive dilationem concedat ad solutionem, sive non. p. 43. & seq. n. 32. & 37

Venditor an exigere valeat usuras pretii si emptor ex re nullos fructus percipiat? p. 44. n. 38

Utrum liceat censum constituere super bonis ementis, ut redditus præstet quandiu non solvatur pretium? *ibid.* n. 39. & seqq.

Venditor locare potest prædium emptori, ut pensionem præstet donec pretium exolvatur. p. 44. n. 43. Pensio excedere nequit æstimationem fructuum. *ibid.* n. 44

Utrum emptor ad pensionem teneatur, si sterilitas superveniat? *ibid.* n. 45. & seq.

Venditor, qui habita fide de pretio rem venditam, quam tradidit, pro pignore accepit, num teneatur in sortem fructus computare? p. 45. n. 47. & seq.

Quid si non eadem res vendita, sed alia emptoris pignori data sit. *ibid.* n. 49

Venditori debentur usuræ ex l. *Curabit*, quanquam ipse non adimpleat quæ inter contrahendum promissit. *ibid.* & seq. n. 51. Ampliatur. p. 45. n. 52

Venditor tradens partem rei venditæ, pro rata exiget usuras. *ibid.* n. 53. Quid si emptore pretium offerente, venditor alteram rei partem tradere renuat. *ibid.*

Ut Venditor consequatur usuras ex l. *Curabit*, vera traditio rei debet intervenire. *ibid.* n. 54

Si Venditor rem, & emptor pretium retineant, nulla mora commissa, nec usuræ pretii, nec fructus invicem præstari debent. p. 46. n. 55. An idem sit de jure civili? *ibid.* n. 56

Venditione perfecta, ad quem fructus rei ante traditionem spectent. *ibid.* n. 57. & seqq. & p. 48. n. 73

Venditor nullam habet actionem ad pretii usuras ante moram, sed emptorem petentem rei fructus, exceptione repellit. p. 46. & seq. n. 60. & 62. Limitatur. *ibid.* n. 61

Venditor post moram emptoris agit ad interesse, aut retinet fructus. *ibid.* n. 63. Quid jure communi fervetur. *ibid.* n. 64

Venditor est dominus fructuum quos percipit ante traditionem, & oblato pretio cum usuris, eos emptori restituit. p. 48. n. 73

Si Venditor, nulla quantitate percepta, partem rei venditæ tradiderit, pro nata usuras, seu fructuum æstimationem percipiet. p. 48. n. 80

Vendere promittens, sic pretium, aut partem ejus recipiat ante rei traditionem, pro portione tenebitur ad fructuum æstimationem, aut usuras pretii, ex l. *Curabit*, p. 49. n. 83. Idem è converso si qui empturus est, pretium, aut partem numeraret. *ibid.* n. 86

Vendere res proprias nemo compellitur. p. 115. n. 1.

Fallit publica necessitate, vel utilitate exigente. *ibid.* & seq. n. 2

Vendenti invito ob publicam causam statim est pretium numerandum. *ibid.* n. 3

Vendere cogitur ad victum necessaria, qui illa semel exposuit venalia, nisi iusta ratione excusetur. *ibid.* n. 4

A Venditoribus invitis possunt viatores in Hispania propria autoritate capere victualia, juxta pretio exhibito. p. 117. n. 4. & p. 119. n. 29

Vendere carius exteris, quam incolis, non licet. *ibid.* n. 29. Limitatur. *ibid.* n. 30. Possunt Judices Ecclesiastici ad id venditores compelli, nisi contraria vigeat consuetudo, quæ servatur in praxi. *ibid.* n. 31

In Venditione tritici ex agris oppidi percepti præferri debent cives, & incolæ exteris sterilitatis tempore. *ibid.* n. 32. Ampliatur, ut venditum triticum retrahere valeant. *ibid.* n. 33

Vendere quis compellitur Religionis, & pietatis causa. p. 121. n. 42

Utrum aliqua Ecclesia cogi possit locum proprium vendere propter alterius Ecclesiæ necessitatem. *ibid.* n. 43

Vendere coactus ob Religionis favorem, an gabelam solvere teneatur? *ibid.*

Vendere quis compellitur ob publicam utilitatem. *ibid.* n. 44

Ad Venditionem domus, vel cujusque ædificii, aut areæ dominus per Magistratum compelli potest pro constructione, sive ampliacione necessaria Ecclesiæ. p. 122. & seq. n. 56. & 58

Si constructio, aut ampliatio necessaria non est, licet utilis Principis desideratur autoritas ad compulsionem. *ibid.* n. 57

Quanquam necessitas Ecclesiæ non urgeat, potest Magistratus cogere ad vendendum ædificium, si inde dominus leve sustineat incommodum. *ibid.* n. 59

Vendere astringitur dominus mancipia propter sævitiam, aut compulsionem ad delinquendum. *ibid.* n. 60

Venditor pactus, ne ex certa causa de evictione teneatur, ex cæteris se obligare tacite censetur. p. 139. n. 15

Venditor comparens in defensionem litis contra emptorem motæ, causam in quo statu existere contingit, suscipere debet. p. 141. n. 33

Venter.

Venteri in dubiis favendum est. p. 202. n. 22

Verbum.

Verba in dispositione sunt usurpanda secundum leges, consuetudines, atque statuta. p. 51. n. 4

Ad Verborum interpretationem in primis consuetudo proferentis, deinde regionis communis usus, ultimo verbi proprietatis inspicitur. *ibid.* n. 6

Verba non debent intelligi secundum consuetudinem loquentis specialem in contractibus, & aliis actibus, ubi duorum desideratur consensus. *ibid.* & seq. n. 7

Verba certius, ac fidelius mentis nostræ testimonium.